

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-237/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Senke Orlić Zaninović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović-Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja U. P. p. K.-z. ž. iz Đ., koju zastupa predsjednik R. M., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., o predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 12. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje klasa: UP/II-008-07/18-01/217, urbroj: 401-01/06-18-2 od 10. svibnja 2015.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja bolnice K. T. broj 5-10/1-2018 od 14. veljače 2018. Ovim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 30. siječnja 2018. kojim je tražio da mu se dostave sve preslike dokumenata i elektroničke pošte koje se odnose na objavu poziva te nazočnost javnosti na sjednicama Upravnog vijeća, prijave javnosti (građana) na sjednice navedenog Vijeća održane 23. studenoga 2017., 20. prosinca 2017. i 30. siječnja 2018. kao i kompletni zapisnici s navedenih sjednica. Zahtjev je odbijen temeljem članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ broj: 25/13. i 85/15.).

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu kojom osporava postojanje zlouporabe prava propisanih Zakonom o pravu na pristup informacijama te predlaže da Sud poništi rješenje tuženika i omogući pristup informacijama i dokumentima na koje ima pravo prema Ustavu.

U odgovoru na tužbu tuženik se poziva na razloge na kojima temelje osporeno rješenje te obrazlaže institut zlouporabe prava na pristup informacijama koji je prepoznat u međunarodnom i domaćem pravu. Predlaže da Sud tužbu odbije.

Odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju koji stoji kod tužbenog zahtjeva i predlaže da Sud zakaže raspravu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj svojim zahtjevom zatražio dostavu preslike kompletnih zapisnika s održanih sjednica Upravnog vijeća bolnice K. T. počevši od 1. lipnja 2017.

do datuma dostavljanja odnosno uručivanja traženih informacija i tražene dokumentacije, zatim dostavu svih informacija, preslike dokumenata, ispise sadržaja e-pošte i druge elektroničke ispise (dokaze o objavi) o javnoj nabavi poziva za sjednice Upravnog vijeća uz dokaz za točan datum objavljivanja, vrijeme objavljivanja – sat, minutu i sekundu te ime i prezime osobe zadužene za objavu na web stranicama i to za sjednice Upravnog vijeća održane 23. studenoga 2017., 20. prosinca 2017. i 30. siječnja 2018. kao i sve informacije, preslike dokumenata, ispise sadržaja e-pošte i druge elektroničke ispise (dokaze o prijavi) o prijavi svih predstavnika javnosti (udruga, građana...) na sjednice Upravnog vijeća uz dokaze za točan datum prijave, vrijeme prijave – sat, minutu i sekundu te nazivima/imenima i prezimenima osobe koje su se prijavile i to za sjednice Upravnog vijeća održane 23. studenoga 2017., 20. prosinca 2017. i 30. siječnja 2018.

Razmatrajući ovaj zahtjev javnopravno tijelo utvrdilo je da su ovlaštene osobe za zastupanje tužitelja R. M., predsjednik i B. L., dopredsjednica te da je u razdoblju od 28. listopada 2016. do 20. prosinca 2017. zaprimljeno 18 zahtjeva od strane dopredsjednice tužitelja, 4 od strane predsjednika te 3 zahtjeva M. C., zaposlenika i člana Upravnog vijeća. Javnopravno tijelo svojim rješenjem obrazložilo je međusobnu povezanost tužitelja i navedenih tražitelja informacija kao i funkcionalnu povezanost zahtjeva. Stoga je postavljeni zahtjev odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama kojom je propisano da će tijelo javne vlasti odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija, dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Žalbenim postupkom tuženik je utvrdio da su zahtjev tužitelja i zahtjevi ranijih podnositelja istom javnopravnom tijelu međusobno subjektivno i objektivno povezani te je u sadržajima postavljenih zahtjeva prepoznata predmnijeva postojanja kaznenih djela, odnosno prikrivanje kaznenih djela, nepravilnosti u radu i druga negativna i zakonom zabranjena postupanja javnopravnog tijela, a zahtjevi su raspršeni na sve segmente djelatnosti javnopravnog tijela kako bi se to tijelo i njegove zaposlenike okrivilo za nesavjesno obavljanje poslova i raspolaganje financijskim sredstvima. Tuženik je ovakvo ponašanje prepoznao kao ponašanje koje se u praksi ostvarivanja prava na pristup informacijama naziva „pecanjem informacija“ i ne smatra se automatski sukladno javnom interesu koji se ostvaruje temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik je nadalje prepoznao da se tužitelj zajedno s povezanim korisnicima javnopravnom tijelu obratio podnošenjem više zahtjeva za pristup informacijama koji su međusobno povezani i koji se odnose na dulji vremenski period, zbog čega je tuženik zaključio da ukupnost zahtjeva i količina traženih informacija predstavljaju opterećenje rada tijela javne vlasti, a da pri tome nije utvrđen osobit javni interes za njihovom objavom, zbog čega je tuženik osporenim rješenjem potvrdio pravilnost i zakonitost rješenja javnopravnog tijela.

Ovaj Sud utvrdio je da je ranije donesenim presudama i to presudom broj UsII-255/17 od 22. studenoga 2017., zatim presudom UsII-172/18 od 7. lipnja 2018. odbio tužbeni zahtjev tužiteljice B. L., povezane s tužiteljem potvrdivši zakonitost rješenja tuženika donesenih temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, zbog utvrđene zlouporabe prava na pristup informacijama.

Imajući u vidu zahtjev tužitelja i s njim povezanih korisnika koji su zahtjeve podnijeli istom javnopravnom tijelu vidljivo je da se tražene informacije odnose na veći broj informacija i to za dulje vremensko razdoblje te da su prilikom različitih traženja dokumentacije u svim zahtjevima korištene riječi „sve“, „svu“ ili „svi“, Sud ocjenjuje pravilnim utvrđenje tuženika prema kojem ukupnost zahtjeva i količina traženih informacija predstavljaju informacije koje opterećuju rad tijela javne vlasti, a da pri tome nije utvrđen osobit javni interes za njihovom objavom s obzirom da proizlaze iz interesa uskog kruga ljudi kako je to tuženik utvrdio osporenim rješenjem. Rješenje

tuženika sadrži podrobno, razumljivo i jasno obrazložene razloge za primjenu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, a ove razloge tužitelj nije doveo u sumnju tužbenim navodima.

Razlozima na kojima temelji tužbu u ovom upravom sporu tužitelj nije učinio vjerojatnim nepravilnost i nezakonitost ranije zauzetog pravnog shvaćanja ovog Suda izloženog u presudama broj UsII-255/17 od 22. studenoga 2017. ili presudi broj UsII-172/18 od 7. lipnja 2018. Stoga Sud nije našao osnovanim prijedlog tužitelja za održavanje rasprave budući da se i činjenična i pravna pitanja konkretnog slučaja temelje na već postojećim stajalištima ovog Suda.

Iz izloženih razloga na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 12. rujna 2018.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.